

[Hans Nielsen.]
 nægte at sælge dem disse Varer. Man faar ikke at vide, om disse to Smedemestre kunde betale kontant, eller de skulde have paa Kredit. Jeg maa efter alt, hvad der foreligger, gaa ud fra, at disse to Smedemestre vilde underbyde de øvrige Smedemestre i Vejle Amt og drive Smudskonkurrence mod dem, og at de som Følge af en saadan eventuel Kamp med de andre Smedemestre kunde komme i økonomiske Vanskeligheder, og saa forstaaar man jo meget vel, at Jernhandlerne har haft deres Betænkeligheder. De siger som saa: Vi har en Række gode Kunder, der tilhører Smedemesterforeningen, og som køber hos os og betaler deres Varer. Skulde vi nu lægge os ud med disse gode Kunder for at sælge til Folk, som maaske en Dag kan bringe os Tab? Man maa nemlig huske paa, at saa længe en Jernhandler handler med en Smedemester, der staaar i Smedemesterforeningen, har han en Slags organisationsmæssig Garanti for det Tilfælde, at der tilstaaes vedkommende Kredit. Smedemesterforeningen har selvfølgelig i forskellige Henseender en Magt over Smedemestre, som ikke opfylder deres økonomiske Forpligtelser, og som Følge deraf forstaaar man saare vel, at de, der sælger Varer til disse, kan være betænkelige ved det, som sker her. I Almindelighed betegnes sikkert ogsaa Haandværksmestre, som paa slig Vis søger at komme udenom deres Organisation og søger ved lavere Priser at tilrane sig Arbejde fra andre Mestre, som Smudskonkurrenter, og man forstaaar meget vel, at der kan være Uvillie imod dem. Derfor var det af den største Betydning at faa opklaret for det første, hvorledes det hænger sammen med Rigtigheden af Beskyldningerne og Anklagerne mod Smedemestrene, og dernæst, hvorvidt det er rigtigt, at disse Smedemestre udplyndrer og udbytter Landbefolkningen paa en urimelig Maade. Derfor stillede vi ikke, som den ærede Ordfører for nylig udtalte, Ændringsforslag i Udvalget, nej, vi anmodede om, at der kunde blive afsendt en Forespørgsel om dette Forhold, vi forlangte ikke, at der skulde stilles noget Ændringsforslag for os; nej, vi vilde kun have afsendt en Forespørgsel til Finansministeriet om de danske Landsbyhaandværkeres, specielt Smedemestrenes, Indtægter. Det har den ærede Ordfører aldeles skubbet til Side ved at sige, at det er forbudt at offentliggøre den Slags Statistik her i Landet. Den ærede Ordfører kan blot henvende sig til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Han har sikkert i Lommen en

fuldstændig Fortegnelse over, hvad alle Smedemestrene i København har haft i Indtægt sidste Aar, hver enkelt af dem. og der bliver under det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Vejledning udarbejdet en saadan statistisk Oversigt over Skatteindtægterne her i København. Men naar det er tilladt her i København, er det selvfølgelig ogsaa tilladt ude paa Landet. Vi kom jo ikke og forlangte en Liste med Navne over, hvad Smedemester P. P. og Smedemester N. N. og Karetmager den og den har haft i Indtægt. Nej, vi forlangte kun, at Ministeren skulde give os en Fortegnelse over Indtægternes Fordeling hos Haandværksmestrene her i Landet. Og hvis Ministeren fandt, at det var et for stort Arbejde, saa begærede vi kun en Fortegnelse over, hvor mange der har haft en Indtægt af over 4000 Kr. Det vilde ikke have voldt Finansministeren stor Ulejlighed at skaffe en saadan Statistik til Veje, derom kan den ærede Ordfører være ganske overbevist, for der er ikke saa uhyre mange Smedemestre her i Danmark ude paa Landet, som har over 4000 Kr. Det føler jeg mig forvisset om.

Hvis man nu læser, hvad der staaar i denne Skrivelse fra Landboforeningen, og sammenholder den med den Skrivelse, vi fik i 1927 fra Landboforeningen med de mange grove, haarde Beskyldninger mod Haandværksmestrene her i Landet, skulde man tro, at disse Mennesker sad og mæskede sig paa Bondestandens Bekostning, og at de efterhaanden var blevet Velhavere alle sammen; det skulde man tro, naar man holder sig til disse Skrivelser. Men man vilde ikke have det opklaret, man vilde have fri Bane, Landboforeningerne vil vide blivende have fri Bane for Mistænkeliggørelse af Haandværkerne. Vi har jo tidligere modtaget en Klage over ca. 30 Haandværksmesterforeninger her i Landet. Der er Murere, Tømrere, Snedkere og Karetmagere — ja, saa at sige alle de Haandværkere, der findes her i Landet. Med hvilken Ret bliver man ved med denne Forfølgelse, for det er jo Forfølgelse, det, der her foregaar. Og det ærede Medlem Hr. Tvedegaard og det ærede Medlem Hr. Pinstrup vilde blive de første, der skulde straffes efter Vedtagelsen af denne Lov for den Forfølgelse, som de bliver ved at etablere overfor Haandværksmestrene her i Landet. Det er i Virkeligheden Forfølgelse saaledes i officielle Aktstykker, i en vidt udbredt Presse, Dag for Dag, Aar for Aar, at blive ved at mistænkeliggøre en bestemt Samfundsklasse med Beskyldninger for at plyndre og berige sig uberettiget paa andres Bekost-